

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

D E C I Z I E

cu privire la respingerea recursului

în cauza civilă

OCN ÎCS „Express Leasing & Microcredit” S.R.L împotriva lui Andrei
Stîrcu
(încasarea datoriei)

împotriva încheierii din 20 ianuarie 2026 a Curții de Apel Centru,

Dosarul nr. 2r-72/26
PIGD Nr.2-24114823-01-2r-23022026

Restituirea cererii de apel, ca fiind depusă în afara termenului legal, iar instanța de apel a respins cererea de repunere în termenul legal de declarare a apelului, deoarece motivul repunerii este unul neîntemeiat.

Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. A. Ojoga)
Curtea de Apel Centru (jud. S. Dimitriu, V. Gîrleanu, C. Roșca)

1 aprilie 2026

Textul corespunde originalului

**Examinând în lipsa părților, recursul declarat de avocatul Andrei Rezuș,
în interesele lui Andrei Stîrcu,**

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Ion Munteanu,

Gheorghe Stratulat, *judecători*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 10 octombrie 2024, OCN ÎCS „Express Leasing & Microcredit” S.R.L a depus o cerere de chemare în judecată împotriva lui Andrei Stîrcu, privind încasarea datoriei.

2. Prin hotărârea din 7 aprilie 2025 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, acțiunea a fost admisă. S-a încasat de la Andrei Stîrcu în beneficiul OCN „ÎCS Express Leasing & Microcredit” SRL suma de 12 321,46 dolari SUA, cu titlu de datorie, echivalentul în monedă națională conform cursului oficial al Băncii Naționale a Moldovei de la data executării plății, suma de 7 052,07 lei, cu titlu de taxă de stat, și suma de 200 lei, cu titlu de taxă de timbru.

3. La 23 mai 2025, avocatul Andrei Rezuș, în interesele lui Andrei Stîrcu, a declarat apel împotriva hotărârii din 7 aprilie 2025 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, solicitând repunerea în termen pentru declararea apelului, admiterea apelului, casarea hotărârii instanței de fond și adoptarea unei noi decizii prin care cererea de chemare în judecată să fie respinsă.

4. Prin încheierea din 20 ianuarie 2026, Curtea de Apel Centru a respins cererea de repunere în termen depusă de avocatul Andrei Rezuș, în interesele lui Andrei Stîrcu, și a restituit cererea de apel ca fiind depusă în afara termenul legal.

5. La 4 februarie 2026, avocatul Andrei Rezuș, în interesele lui Andrei Stîrcu, a declarat recurs împotriva încheierii din 20 ianuarie 2026 a Curții de Apel Centru, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii atacate, soluționarea fondului chestiunii și repunerea apelului în termen sau, după caz, remiterea chestiunii spre rejudecare instanței de apel, în cazul în care instanța de recurs nu va da curs celei de-a doua solicitări.

6. Recurentul susține că încheierea Curții de Apel Centru, prin care a fost restituit apelul și a fost respinsă cererea de repunere în termen, este neîntemeiată, întrucât nu a avut posibilitatea efectivă să cunoască despre existența hotărârii primei instanțe până la momentul angajării apărătorului, care l-a informat despre actul judecătoresc pronunțat. Invocă, de asemenea, că apelantul a avut convingerea

legitimă că judecata va fi amânată, întrucât formulase o cerere de amânare, motiv pentru care a așteptat comunicarea unei noi citații pentru termenul ulterior. Prin restituirea apelului, instanța de apel ar fi restrâns în mod disproporționat dreptul la un proces echitabil și accesul liber la justiție. În susținerea acestor critici sunt invocate art. 20 din Constituția Republicii Moldova și art. 6 alin. (1) din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

7. Articolul 424 alin. (2) din Codul de procedură civilă:

„(2) Curtea Supremă de Justiție examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de către curțile de apel.”

8. Articolul 425 din Codul de procedură civilă:

„Termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii”.

9. Articolul 426 alin. (3) din Codul de procedură civilă:

„(3) Recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților”.

10. Articolul 427 lit. a) din Codul de procedură civilă:

„Instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept: a) să respingă recursul și să mențină încheierea”.

11. Articolul 110 din Codul de procedură civilă:

„Termen de procedură este intervalul, stabilit de lege sau de judecată (judecător), în interiorul căruia instanța (judecătorul), participanții la proces și alte persoane legate de activitatea instanței trebuie să îndeplinească anumite acte de procedură ori să încheie un ansamblu de acte”.

12. Articolul 113 din Codul de procedură civilă:

„Dreptul de a efectua actul de procedură încetează odată cu expirarea termenului prevăzut de lege ori stabilit de instanța de judecată. Nerespectarea termenului atrage după sine decăderea din dreptul de a efectua actul de procedură, dacă legea nu prevede altfel”.

13. Articolul 362 alin. (1), (3) din Codul de procedură civilă:

„(1) Termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

(3) Repunerea în termen de apel se face de către instanța de apel în cazurile și în ordinea prevăzute de art.116”.

14. Articolul 116 alin. (1), (3), (4) din Codul de procedură civilă:

„(1) Persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță.

(3) La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului. Totodată, trebuie efectuat actul de procedură care nu a fost îndeplinit în termen (să fie depusă cererea, să fie prezentate documentele respective etc.).

(4) Repunerea în termen nu poate fi dispusă decât în cazul în care partea și-a exercitat dreptul la acțiune înainte de împlinirea termenului de 30 de zile, calculat din ziua în care

a cunoscut sau trebuia să cunoască încetarea motivelor care justifică depășirea termenului de procedură”.

15. Articolul 75 alin. (4) din Codul de procedură civilă:

„(4) Actele procedurale efectuate de reprezentant în limitele împuternicirilor sale sînt obligatorii pentru persoana reprezentată în măsura în care ele ar fi fost efectuate de ea însăși. Culpă reprezentantului este echivalentă culpei părții”.

16. Articolul 369 alin. (1) lit. b), alin. (2) din Codul de procedură civilă:

”(1) Instanța de apel restituie, printr-o încheiere, cererea dacă:

b) apelul a fost depus în afara termenului legal, iar apelantul nu solicită repunerea în termen sau instanța de apel a refuzat să efectueze repunerea în termen.

(2) Încheierea judecătorească de restituire a cererii de apel poate fi atacată cu recurs”.

17. Articolul 100 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de chemare în judecată și actele de procedură se comunică participanților la proces și persoanelor interesate, contra semnătură, prin intermediul persoanei împuternicite, prin poștă, cu scrisoare recomandată și cu aviz de primire, prin intermediul biroului executorului judecătoresc, la adresa electronică indicată în cererea de chemare în judecată sau înregistrată prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor, sau prin alte mijloace care să asigure transmiterea textului cuprins în act și confirmarea primirii lui, precum și prin delegație judiciară.”

18. Articolul 38 din Codul civil:

„(1) Domiciliul persoanei fizice este locul unde aceasta își are reședința obișnuită. Se consideră că persoana își păstrează domiciliul atît timp cît nu și-a stabilit un altul.

(2) Reședința obișnuită demonstrează o legătură apropiată și stabilă a persoanei fizice cu locul vizat. La determinarea reședinței obișnuite se iau în considerare toate elementele de fapt relevante, în special durata și regularitatea prezenței persoanei în locul vizat, precum și condițiile și motivele acestei prezențe.

(3) Reședința temporară a persoanei fizice este locul unde își are locuința temporară sau secundară.

(4) Stabilirea sau schimbarea domiciliului nu operează decît atunci cînd cel care ocupă sau se mută într-un anumit loc a făcut-o cu intenția de a avea acolo reședința obișnuită. Dovada intenției rezultă din declarațiile persoanei făcute la autoritățile competente să opereze stabilirea sau schimbarea domiciliului, iar în lipsa acestor declarații, din orice alte împrejurări de fapt.

(5) Persoana al cărei domiciliu nu poate fi stabilit cu certitudine se consideră domiciliată la locul reședinței sale temporare.

(6) În lipsă de reședință temporară, persoana este considerată că domiciliază la locul ultimului domiciliu, iar dacă acesta nu se cunoaște, la locul unde acea persoană se găsește.”

19. Articolul 39 din Codul civil:

„(1) Pînă la proba contrară, domiciliul sau reședința temporară a persoanei fizice se prezumă că se află la adresa de domiciliu sau de reședință temporară înscrisă în profilul persoanei din Registrul de stat al populației, conform prevederilor actelor normative privind evidența locuitorilor Republicii Moldova.

(2) În lipsa acestor înscrieri în Registrul de stat al populației ori atunci cînd acestea nu corespund realității, stabilirea sau schimbarea domiciliului ori a reședinței temporare nu va putea fi opusă altor persoane.

(3) Dispozițiile alin. (2) nu se aplică în cazul în care domiciliul sau reședința temporară a fost cunoscută prin alte mijloace de cel căruia i se opune.”

20. Punctul 2 din Regulile privind prestarea serviciilor poștale, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1457 din 30 decembrie 2016:

„Trimitere nereclamată – se înțelege trimitere poștală care nu a fost distribuită (predată) destinatarului din cauza nesolicitării sau refuzului de recepționare a acesteia.”

21. Punctul 82 din Regulile privind prestarea serviciilor poștale, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1457 din 30 decembrie 2016:

„Trimiterile poștale cu mențiunea „Predarea în mână proprie”, „Citație” sau „Înștiințare” se înmânează personal destinatarului. În lipsa acestuia, în cutia poștală individuală se lasă avizul de sosire pentru primirea trimiterii în unitatea poștală. Trimiterile poștale adresate persoanelor fizice și juridice, sediul cărora se află în afara localităților (stații meteorologice, ferme etc.), se ridică în unitățile poștale, cu forțele și mijloacele proprii, de către destinatari.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

22. Completul de judecată atestă că încheierea contestată a fost pronunțată la data de 20 ianuarie 2026 și comunicată participanților, prin intermediul poștei electronice, la 16 februarie 2026. Cererea de recurs a fost depusă la data de 4 februarie 2026, fiind astfel declarată în termenul legal.

23. În prezenta cauză, instanța de recurs urmează să verifice dacă Andrei Stîrcu a avut cunoștință despre existența litigiului în care avea calitatea de pârât și dacă hotărârea primei instanțe i-a fost comunicată în mod legal, astfel încât să fi avut posibilitatea efectivă de a exercita calea de atac a apelului în termenul prevăzut de art. 362 din Codul de procedură civilă.

24. Sub aspectul respectării termenului de apel, completul de judecată reține că, potrivit art. 362 alin. (1) din Codul de procedură civilă, apelul se declară în termen de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel. În speță, termenul de declarare a apelului a început să curgă la 8 aprilie 2025 și s-a împlinit la 7 mai 2025. În consecință, apelul a fost declarat peste termenul legal.

25. În susținerea cererii de repunere în termen, recurentul a invocat că nu a avut posibilitatea efectivă de a cunoaște despre existența hotărârii primei instanțe până la momentul angajării unui avocat. Completul de judecată apreciază că această justificare nu poate fi primită, întrucât nu este susținută de înscrisurile anexate la materialele cauzei și, în plus, este contrazisă de propriile afirmații ale recurentului.

26. Astfel, Curtea Supremă de Justiție aderă la concluzia instanței de apel, potrivit căreia la adresa de domiciliu a lui Andrei Stîrcu, situată în mun. Chișinău, str. Ciuflea nr. 4, ap. 4, au fost expediate cererea de chemare în judecată, înscrisurile anexate, precum și citația privind locul, data și ora examinării cauzei.

Aceste acte au fost recepționate de Andrei Stîrcu la 11 noiembrie 2024, fapt confirmat prin avizul de recepție anexat la materialele cauzei, semnat „Stîrcu” (f.d. 41).

27. Prin urmare, nu poate fi reținută susținerea potrivit căreia recurentul nu ar fi cunoscut despre existența litigiului. Dimpotrivă, actele procesuale comunicate i-au oferit acestuia informații suficiente, clare și neechivoce pentru a înțelege că pe rolul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, se află o cauză în care are calitatea de pârât, precum și că îi revine obligația de a urmări desfășurarea procesului.

28. Totodată, argumentele invocate de recurent în susținerea repunerii în termen sunt lipsite de coerență internă. Pe de o parte, acesta afirmă că nu a avut posibilitatea efectivă să cunoască despre existența hotărârii primei instanțe până la angajarea apărătorului. Pe de altă parte, susține că a avut convingerea legitimă că ședința urma să fie amânată, întrucât formulase o cerere de amânare. Or, aceste susțineri se exclud reciproc.

29. În mod evident, invocarea unei convingeri că ședința de judecată urma să fie amânată presupune, în mod necesar, cunoașterea existenței procesului, a termenului de judecată fixat și a împrejurării că acțiunea urma să fie examinată. Așadar, partea nu poate susține concomitent, fără contradicție, că nu a cunoscut despre proces și, în același timp, că a întreprins acte procesuale în cadrul acestuia.

30. Mai mult, împrejurarea invocată de recurent privind pretinsa formulare a unei cereri de amânare, indiferent dacă aceasta a existat ori nu în mod efectiv, nu este de natură să justifice omisiunea de a declara apel în termenul prevăzut de lege. Dimpotrivă, însăși invocarea unui asemenea demers procesual întărește concluzia că Andrei Stîrcu avea cunoștință despre existența litigiului și despre examinarea cauzei, astfel încât îi revenea obligația de a manifesta diligența necesară pentru urmărirea desfășurării procesului și exercitarea în termen a drepturilor sale procedurale.

31. Relevant este și faptul că la aceeași dată la care Andrei Stîrcu a fost citat pentru judecarea cauzei, respectiv 7 aprilie 2025, a fost pronunțat și dispozitivul hotărârii. Prin urmare, împrejurările invocate de recurent nu sunt de natură să justifice repunerea în termenul de apel.

32. În jurisprudența sa, Curtea Supremă de Justiție a statuat că simplul fapt al cunoașterii existenței unei cauze pendinte este suficient pentru a impune părții o conduită diligentă în urmărirea cursului procesului și a actelor pronunțate în cadrul acestuia (*decizia nr. [2r-37/26](#)*). Odată ce partea a cunoscut despre existența litigiului, acesteia îi incumbă obligația de a manifesta interes rezonabil față de evoluția procedurii și pentru exercitarea drepturilor sale procesuale în termen.

33. La fel, faptul că dispozitivul hotărârii nu a fost recepționat de Andrei Stîrcu, nu rezultă că acesta nu a fost remis la adresa de domiciliu a acestuia. La caz, instanța de recurs atestă că într-adevăr, fiind expediată în adresa apelantului (mun. Chișinău, str. str. Ciuflea nr. 4, ap. 4), copia dispozitivului hotărârii, a fost restituită cu mențiunea oficiului poștal „nereclamat”.

34. Situația în care avizele de recepție s-au întors cu mențiunea „nereclamat” înseamnă că în cutia poștală a fost lăsat avizul de sosire pentru primirea trimiterii în unitatea poștală, însă în interiorul termenului de păstrare destinatarul nu a solicitat ridicarea corespondenței expediată de către instanța de apel (decizia nr. [2r-290/25](#), § 23-27).

35. Responsabilitatea pentru neasigurarea acestui mecanism de primire revine exclusiv părții, întrucât instanța nu este ținută să verifice situația de fapt privind locul aflării efective a destinatarului, ci doar să expedieze actele de procedură la o adresă corespunzătoare.

36. În aceste condiții, nu poate fi reținută existența unei situații de neinformare absolută care să justifice aplicarea, cu prioritate, a regulii contestării hotărârii din momentul recepționării efective. Dimpotrivă, împrejurările cauzei demonstrează că Andrei Stîrcu cunoștea despre desfășurarea procesului și avea obligația de a-și exercita drepturile procedurale cu bună-credință și diligență, în conformitate cu art. 56 alin. (3) și art. 61 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

37. Prin urmare, Completul de judecată reține că instanța de apel a apreciat în mod corect că nu au fost invocate motive justificate și nici prezentate probe concludente, în sensul art. 116 din Codul de procedură civilă, care să fundamenteze cererea de repunere în termen. Recurentul nu a făcut dovada că a acționat cu diligență și buna-credință impuse de lege, iar pasivitatea procesuală manifestată a condus la pierderea dreptului de a exercita apelul în termen.

38. Față de cele reținute, cererea de repunere în termen apare ca fiind neîntemeiată, nefiind susținută de motive temeinice și incontestabile, astfel cum impune regimul juridic al art. 116 din Codul de procedură civilă.

39. Având în vedere că încheierea din 20 ianuarie 2026 a Curții de Apel Centru a fost pronunțată cu respectarea normelor procedurale, iar motivele recursului sunt neîntemeiate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție respinge recursul declarat de avocatul Andrei Rezuș, în interesele lui Andrei Stîrcu, și menține încheierea recurată.

40. În conformitate cu art. 427 lit. a), art. 428 din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI

Respinge recursul declarat de avocatul Andrei Rezuș, în interesele lui Andrei Stîrcu.

Menține încheierea din 20 ianuarie 2026 a Curții de Apel Centru, adoptată în cauza civilă, OCN ÎCS „Express Leasing & Microcredit” S.R.L împotriva lui Andrei Stîrcu, cu privire la încasarea datoriei.

Decizia este irevocabilă.

Președinte, judecător

Stela Procopciuc

Judecători

Ion Munteanu

Gheorghe Stratulat